

nagyon eltévedt és mélyre zuhant nép, akitől már nem sokat várhatunk. S egyre jobban érzem, hogy az olyan emberek, mint én vagy Bögödi Dezső, elszigetelődünk. Csak egymásban találhatunk örömet – a plebstől el kell szakadnunk, ha nem akarjuk, hogy magával rántson bennünket ostoba kedvteléseibe.

Most már ideje befejeznem a levelet, mert a hosszú levél unalmas szokott lenni. Nem tudom, kedves Bátyám, mennyi ideje van, lesz-e alkalma válaszolni. Igen jólesne, ha mostani útvesztőmben is megmutatná a helyes irányt, mint ahogy máskor is megmutatta.

Jó egészséget és jó munkát kívánok. Tisztelettel üdvözlö:

M. Szabó István

Csiki László

„ARS POETICA”

A fiúknak néha estétájt
költői ötlete támad.
Előveszik tehát a kést
a bőrdzsekiből.
Bő vér ijesztő gyönyöre
tolul, habzik be olyankor
a gyerekmirigy ürébe
a mellkas felső felén.
A lélek hült helye az.
Érezhető, már-már élvezetes.
A sóvárgás, az álom
csillan bíbortükörben:
aszfalti tócsa
az áldozat szíve körül.
Bizony, szólnak, itt vallani kell.
Elmondani. Megmutatni legalább.
Mindent, egészen.
Ama teljes valót
és benne magunkat.
Az albérlési világmindenséget,
érthető részeivel.
Látni kell, kiterítve, kik vagyunk
valaki véletlen másban,
felfogni utolsó leheletét,
s álmodni aztán életfogytig,
milyen lenne elevenen,
miről beszélne nekünk,
ha hagynánk,
s nem képzelnék csupán.